Oöverträffade varor

Master Mechanic "Overalls" och Skjortor.
Peerless underkläder.
Peerless mössor.
Northland trikot varor.
Biltmore skjortor.
Fulvalu strumpor.

Vi föra ett fullständigt lager av specerivaror.

Högsta priser betalas för lantbruksprodukter.

J. W. BROWNE

Telefon 49 **Teulon, Man.**

FRÅN WARBURG, ALTA.

Med redaktörens tillåtelse vill jag skriva i "Ordet Fritt". Jag blir visst Jag har många gånger undrat över varför ej någon svensk flicka törs skriva i "Ordet Fritt". Jag blir visst den första som dristar mig till att skriva. Tidningen har verkligt gått framåt det senaste året tack vare redaktörens ihärdiga arbete. Tidningens läsare och läsarinnor skulle skriva mera i "Ordet Fritt" från skilda platser i Canada.

Här i Warburg så syns skörden bli god i år, och så mycket bär av alla slag. Det har varit ett rekordår med bär. Jag har ej varit här mer än 2 år, men trivs utmärkt bra. Det händer ej så mycket nytt på en sådan plats som denna. Det enda trevliga som går av stapeln här sommartiden år en del "picknickar". En del svenskar bo ju här, men mest engelsmän och "yankees". Jag törs ej skriva mer denna gång. Om detta kommer i tryck kommer jag igen.

Bondjäntan.

Välkommen igen. — RED.

FRÅN KINGMAN, ALTA.

Det torde vara på tiden, att låta allmänheten höra något från denna trakt och det "soliga Alberta". Ja, skördetiden är nu för handen och avkastningen blir medelmättig. Orsaken därtill var torka och hetta under juli månad. Grödan tog skada därutav så att den fortunnades och kärnan i axen ej fyllides som sig borde göras Den federala valdagen som blir den 14. september, nalkas med stora steg. Låt oss då vara vaken och se till att vi kasta vår röst för landets välfärd. Vi måste besinna, att både du och jag hava sigillet i vår hand den dagen för avstämpling. Borde vi då ej lägga vår sedel i den väg, som leder landet till framgång så att du och jag och våra söner och döttrar kanske inhösta något av den skörd, som heter "Landets välfärd", och som framalstras av din och min röst den dagen. Är du en av Bordens och Meighens anhängare, så lägg då högra handen på ditt hjärta och fråga dig själv: "Ha de gjort något gott för landets framgång?" O! Nej! — och åter igen nej! Under den tid, som de voro landets fäder utsögo de Canada båda på folk och ägodelar, och från trädet faller frukten och av frukten känner man trädet och detta fick mr. Meighen vidkännas vid sista parlamentssessionen. Hans regering stod i 2 och ½ dag. Tänk därpå min ärade vän och vänninna. Han är nog slipad men den gången högg han i sten och borde för alltid få förbliva en stenhuggare. Och vi ha vapnet i vår hand den 14. sept. 1926. Låtom oss då såsom enliga män, hustrur, söner och döttrar skänka vår röst, det vill säga alla som äro röstberättigade till de liberala och progressiva Och då kanhända att någon god frukt till landets välfärd framalstras i parlamentet i Ottawa. Och det behöves storligen i Canada. Immigrationen är i tilltagande och land finnes i överflöd som borde uppodlas. Och järnvägar borde byggas på otaliga ställen. Därför är det av vikt, att varje röstberättigad avlägger sin röstsedel och betänker sig så, att rösten blir till nytta för vårt adoptivland oss själva och vår nästa. Detta är och förbliver min önskan.

Högaktningsfullt.
E. A. Hoflin.

NÅGRA TANKAR OCH REFLEKTIONER.

Som en längre tid förflutit, sedan jag skrev i eder och vår värderade tidning S. C. T., så torde det vara på tid att återigen låta redaktionen och tidningens läsekrets få höra, hur vi befinna oss i staden Wetaskiwin som ligger i den soliga Alberta provinsen. Ja, allesammans äro vi O. K., både till kropp och själ. Är månne ett krig i annalkande? Till denna fråga leddes jag av de krigsrykten som nu låta sig höras, och man har all orsak fråga vad ha dessa diplomater från olika länder gjort på fredskonferenserna? Jo, för det första så förblinda de folkets ögon och inbilla oss enfaldiga, att de göra stora ting för alla länders välfärd Ja, om de verkligen så gjorde, då skulle vi med stor tacksamhet följa dem till deras rådsbord. Men vi kunna ej vänta något gott från dessa generaler, som ha lysande stjärnor och ordnar på sitt bröst. Låt oss gå tillbaka några år. Vad finna vi då? Dessa höga fredsvänner arbetade de då emot krigets fasor och förbannelser samt blodsutgjutelse? Nej, och återigen nej! Då arbetade de med bajonetterna och nedhöggo samt kastade i fängelse oskyldiga medmänniskor, som vågade endast nämna: Jag är emot krig och dess ödeläggelse och jag vill ej gå och dräpa min broder Abel. Låt oss allesammans, i alla länder, arbeta för en varaktig världsfred. Bort med militarismen och dess anhängare. Låt oss inympa i barnen och i hemmen ett serum mot krigets fasor och förbannelser och mycket skall vinnas därigenom. Det borde vara prästernas plikt, vilket kristligt samfund de än tillhöra, att arbeta mot kriget och varna sina åhörare därför från predikstolen. Jag tycker mig höra några präster ropa: "Nej, det är en omöjlighet, vi måste vinna själar för evigheten. Lägg din hand på hjärtat, bäste pastor och besinna att du gör mer för evigheten, om du gör en liten smula till att förbättra vårt liv, medan vi vandra i denna jämmerdal. Och i pastorer, som äro så ivriga för människans välfärd, arbeta då litet för lammens välfärd medan de vandra här på jorden. Blott ni det göra, så kunde mycket vinnas Jag vill återigen beröra diplomaterna vid rådsbordet. Medan dessa höga herrar och lärde män sitta vid rådsbordet, tror folket i allmänhet att något gott skall komma därifrån. Men i stället rusta länderna sig med mera modärna krigsredskap, som skola nyttjas vid nästa krig Därför gäller det för en och var att vara på sin vakt och ej låta dem överhopa oss med falska rapporter, som de utsända genom den köpta tidningspressen, som de äga kontroll över. Vi ha varit blinda och lätit dem leda oss alltför länge. Vi måste vakna upp och avskaka oss det gamla oket. Om vi då arbeta med den lilla förmåga och det förstånd, som var och en av oss besitter, så skall det så småningom bliva till stor välsignelse för oss själva och efterkommande släkten. Ja, mycket mera vore att säga. Men som utrymmet i "Ordet Fritt" är begränsat, så får jag draga mig tillbaka för denna gång med många hälsningar till tidningens personal, vänner och ovänner, kända o. okända, fattiga och rika. Låt oss tänka på framtidens fasor och var och en i sin stad göra något för dess förbättring.

Alberta-bo.

LIVET PÅ FARMEN.

Det var en kall dag i januari månad 1924. Jag satt på mitt rum i Winnpeg och räknade vad som återstod av sommarens och höstens besparingar. 22 dollar och 25 cent. Om två veckor skulle man alltså vara "deadbroke", om ej något inträffade som kastade om utsikterna. Vintern i Winnipeg är kall. Den är mer än så, den är fruktansvärd, den tränger genom märg och ben. Man sitter hälst på sitt rum då och läser, skriver och filosoferar. Men detta kräver pengar. Pengar är livets lösen.

Men så en dag möter jag f. d. fil. kand. numera storfarmaren Rudolf Einhart på en av de svenska restaurangerna. — "Jag har en föredragsturné för dig om du önskar ha den säger han."

Föredragsturné i västern! För min syn stod med ens de oerhörda snöhöljda vidderna utanför Winnipeg, de långa avstånden, kyla och snöstormar. Jag resa som ännu trubbade med abc av engelska språket. Men i fickan skramlade mina fattiga dollar och jag ryste vid tanken på deras gång ut i andra händer.

"Jag reser", sade jag. Den första plats jag besökte var en svensk koloni några timmars järnvägsresa norr ut från Winnipeg. Järnvägen slutade här och det blev att fortsätta resan med hästskjuts. Samhällets namn var Teulon och runt den lilla staden låg det svenska settlementet. Kvällen var bitande kall och månen lyste i sin fulla glans över nejden. Vår väg gick genom den oändliga poppelskog som sträcker sig genom norra delen av alla prärieprovinserna från Manitoba i öster till Alberta, eller rättare sagt British Columbia i väster. Från min plats i staden såg jag skaror av harar, en del stillasittande i månskenet som gjutna i gips och andra flyttande på sig med ett par skutt längre in i skogen.

"Gott om vilt här", sade jag till mitt sällskap, en svensk byggmästare vid namn Helander. "Ja", svarade han, nog är Canada ett gott land." — En av dem som lyckats tänkte jag, men tog. — "Nog skall du få smaka på högvilt, när du kommer till Teulon," fortsatte mitt sällskap, "är du hälsing och kommer till Bergman, så kan du vara övertygad därom". Vid settlementets skolhus stannade vi och gingo in i skolsalen. Ett trettiotal människor voro församlade och sedan jag hälsat på alla, höll jag mitt föredrag. När jag slutat reste sig en gråhad pionjär och tackade. Det var roligt att höra något från gammellandet och på obruten svenska. Kan du stanna här i morgon så har vi en meeting till, förklarade han.

Jag stannade. Söndagsmiddagen åt jag hos Chas. Bergman. Det var mycket riktigt råddjursstek. Bergman berättade sin historia. Han var född på Bergmansgården i Järvsö, och hade utvandrat till Canada för ett 20-tal år sedan. Vad som drivit honom från hemmet var önskan att se sig om i världen, I Canada hade Bergman försökt sig på litet av varje och i ungdomsåren flackat vida omkring i västern. Men så gifte han sig och fick familj, varpå han bosatte sig i Teulon. Där han nu hade en halv sektion land. Men tanken på hemlandet hade aldrig släppt taget riktigt, trots han nu var en cirka 40-års man. Men för övrigt trivdes han även utmärkt i Canada. Bergman var jägare vid sidan av jordbruket och jagade om att vad jakten i Järvsö beträffar, så skulle han bli pessimist om han kom i tillfälle att försöka sig på den. I skogarna runt Teulon är jakten rik. Deer och mose (räddjur och älg) björn och mindre pälsdjur fanns i överflöd, berättade de svenska nybyggarna på platsen. I Bergmans sällskap besökte jag flera familjer och höll rent av på att kvävas av gästfriheten. Överallt vart man kom dukades bordet. Man bjuder dess bättre ej enbart på kaffe och vetebröd i detta land. Kaffebordet dukas alltid med bröd, smör, ost och kött och frukt, o. s. v. vilket gör att man står rycken för kaffekonsumtionen också.

Jag skildes med Bergman med ett löfte om en hälsning till hembygden, jag har nu hållit mitt ord. "Vi ses kanske i Hudiksvall en gång", sade Bergman. — "Det beror på dig, svarade jag." Jag tror också att Bergman en gång kommer på en tripp hit över, men jag tror ej att han stannar här. Hans barn äro födda i Canada och för dem är, the great west, Gods own Country.

Från Teulon gick resan till Lac du Bonnet, och en plats i norra Manitoba och här mötte jag ännu en hälsing, nämligen Frank Persson, eller rättare Per Frank som han kallade sig här hemma. Frank var från Bollnäs, där han varit stationskarl. Nu var han välbeställd farmare och hade endast lovord för Canada.

A. Backman.

FRÅN PORTAGE LA PRAIRIE

Kære läsare!

Den här gången har jag mycket läsnyttigt stoff att bjuda på. Som ni såg var det några ord från mig när jag for förbi Winnipeg.

Lönen till tröskare går upp en dollar per vecka, tror jag en tid. Den är nu $3.50 per dag för "stooking." Som skörden är god, blir kanske betalningen åtskilligt högre för arbetare trösketiden i år.

Det är, som ni vet, hårt att göra alla läsare till lags med att skriva. Portage la Prairie betyder "port av predikan" eller "predikarens port" och "strandport över prärien." Farmarne här vilja hava svenskar eller "not small old country Swedes, but big Irish Swedes," som det heter. Great Northern är ej i verksamhet i år, så en del folk får köra sin säd längre än vad som var fallet i fjol. Det är en stadig biltrafik mellan Winnipeg och Portage la Prairie, och vägen är fin där den är fri för kvicksand. Nära Portage är en trädgård, som jag besökt i fjol och i år. Där växa 35 sorters äpplen, flera sorters körsbär, plommon och flera sorters nötter. Den bästa nöten är "butternuts," smörnöt. Av körsbär äro två sorter, som växa på träd, samt Rocky Mountain cherry, som växer på buskar och har bär, när de äro två a tre år gamla. De som ha lust att plantera trädgård eller mindre planteringar, kunna skriva på engelska till Green Tag Nursery, Portage la Prairie, eller till Brandon, varest det är billigare, om ni vet vad att köpa. I Brandon äro många ömtåliga växter, som ej tåla vintern utan vård på ett eller annat sätt.

Jag skall tala om att det gick inte att hinna cykla från Lac du Bonnet till Portage la Prairie på en dag. Jag hann, innan det blev mörkt, endast till en liten småstad utan hotell, varest jag fick litet karbid för lampan, som jag hade med (tom). Cirka nio mil från Portage la Prairie tog jag härberge i en stack, ty det var uppför hela vägen och motvind från Winnipeg, och därför var jag uttröttad.

Jag var två dagar på den farm, där jag arbetade i fjol. Där slå och stacka de vilt korn, det värsta ogräs, som finns, för hästar, i händelse de äta det, ty det fastnar i deras munnar. Detta säljer ägaren för hö, om någon vill köpa. Men den som en gång köpt, lär sig att ej göra om det, trots det att det ser fint ut. I närheten av P. L. P. växer lind och en sort poppel, som jag ej sett annorstädes, samt mycket humle.

Och nu kommer jag ihåg jag såg en hampodling på cirka 100 acres någonstans här i närheten, så det blir nog rep snart. Klimatet är torrare här i Portage la Prairie än det är i Lac du Bonnet, och jordmånen innehåller andra beståndsdelar, som äro gynnsamma för växtvärlden.

Portage la Prairie har postkörning. Utanför husen äro boxar, som postmästaren tömmer; om han fyller dem efteråt, vet jag ej, men han lägger nog dit en del brev.

Jag frågade en trädgårdsmästare, hur han blandade fruktsorter. Han visade små sibiriska äpplen, mindre än nypon, och första generationen efter inympningen voro de ungefär av en citrons storlek, och nästa gång bleve de stora som "squash," sade han. Men hur det gick till att konstbefrukta blommorna, fick jag fråga om igen och fick veta, att små silkespåsar sattes över blommorna, tills frömjölet flög ut i dem. Då tog han och satte dem på andra blommor. Men det går genom ympning att få dessa nya sorter in i äldre träd. Så den person, som åstadkommit dem, kan få äta därav om några år. Ympning är att taga en bit av en levande varelse och sätta i en annan, så den växer där. Jag skall skriva mera om ympning senare.

Jag såg, hur man fick bort vatten från en del platser. Genom en brunn, som var kringbyggd, så att gyttjan ej kunde komma i den, rann vattnet ned och försvann.

Som det hörés, blir det $5 per dag på trösken i år.

Jag hör det skall växa äpplen i närheten av där jag nu är, och som det blir söndag i morgon, så får jag väl se och höra mera.

Jag såg en som var full på vägen och en stor gris på samma plats. Jag skrattade åt honom och sade han kommit i dåligt sällskap och borde skämmas, och då gick grisen ifrån honom (ty han var klokare).

Jag skulle tycka om att se flera skriva i S. C. T. Om många skriva, så har redaktören mera att välja på. Jag frågar aldrig, varför alla mina skrivelser komma in, utan jag bara skriver mera, och så får redaktören göra som han vill avtrycka det eller ej. S. C. T. behöver skrivelser för äldre folk, skämt för yngre o. s. v. Det är helt naturligt, att vi behöva något som intresserar barn, så de lära sig att läsa och skriva.

Det är tal om att Great Northern järnvägen skall rälsupptagas.

Jag har sett ungerska rapphöns (åkerhöns) i Alberta. Det kom på tal och jag fick höra, att det också skall finnas engelska rapphöns av någon sort och engelska fasaner i närheten av Fort Frances, Ontario. Jag har också hört, att det skall finnas svenska järgar, tjädrar och orrar importerade till Canada.

Var god och skriv något för S.C.T. Ni ser, att det går för mig att få det i tidningen, och då bör det gå för dig.

Om den svenska och norska pressen gingo ihop med vissa sidor på varje språk, så vore det kanske ej så illa, ty man kan ju läsa norska om man tar till.

Oscar Johanson.

Här är en av de ledande möbelutrustningarna som i samband med vår möbelförsäljning under augusti månad utbjudes nu om fredag och lördag.

DETTA VACKRA VALNÖTPOLERADE

Vardagsrumsmöblemang

Tillräckligt med möbler för ett rum.

Till salu på Fredag och Lördag

7 Pjäsar

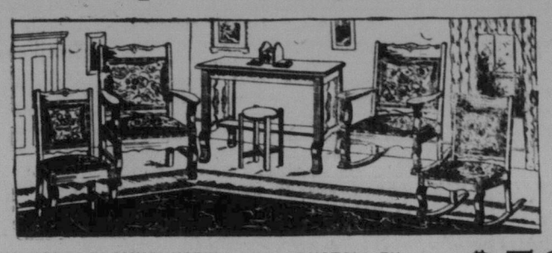

7 Pjäsar

BESTÅENDE AV BORD, BLOMKRUKSTÄLL, EN ARMSTOL, EN MINDRE STOL, EN STÖRRE GUNGSTOL SAMT EN MINDRE SÄDAN, ATTRAKTIV VALNOTPOLERING. UPPSTOPPADE MED ÖVERDRAG AV GOD KVALITET.

$58.25

En passande uppsättning för varje hem, och våra särskilda betalningsvillkor sätter det inom räckhåll för alla.

$1.00 KONTANT

Levererar denna vackra uppsättning till edert hem genast. Återstoden betalas med $1.25 per vecka. Beställ en av dessa uppsättningar genast, ty vårt lager kommer snart att ta slut. Denna uppsättning kan köpas inpackad för våra kunder på landet.

Varför icke utbyta Edert nuvarande möblemang för ett nytt sådant? — Rådgör med vårt Exchange Department.

J. A. Banfield

"The Reliable Home Furnisher"
492 MAIN STREET — PHONE N6667

Utbyt någon äldre möbel för en uppsättning av dessa vackra vardagsrumsmöbler.

"EN MYCKET VÄNLIG BUTIK ATT HANDLA MED."

Spionhistoria från kriget.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Vid lunchen träffade fransmännen sina "vänner," "baronessan d'Astremont" och "greve de Tirlemont." Majoren-detektiven var vid ett briljant lynne, och aviatörerna uppförde sig enligt order. De spelade komedien utmärkt. Man åt och drack och var glad, och vid kaffet kom man överens om att träffas på tennisplanen vid femtiden. "Baronessans" förslag.

"Greven" och "baronessan" gingo upp på sina rum, och detektiven tog sig en promenad i staden. Han hade icke gått långt, förrän han på en bakgata i närheten av hotellet såg en ytterst elegant auto, en Mercedes. Det var ju ingenting märkvärdigt, men hans nyfikenhet hade blivit väckt. Då han gick förbi, frågade han, om auton var till uthyrning.

— Nej, major, det är baronessan d'Astremonts auto. Jag skall vara resklar om en timme.

— Åh, en liten tripp i omgivningarna?

— Nej, till Come. Baronessan och greve de Tirlemont ha bett mig invänta dem här.

Detektiven lyste upp. Till Come— till Italien . . . bon! — Detektiven vinkade med en sedel och skickade så i väg chauffören i ett ärende.

— Jag väntar er här i kaféet mitt emot.

Knappt hade chauffören gått om hörnet, förrän detektiven gick in i närmaste speceributik och köpte ett pund strösocker, som han sedan, då gatan för ett ögonblick var folktom, hällde i automobilens bensinreservoar. — Det vore då märkvärdigt, tänkte han, om det inte bleve motorstopp med en sådan mixture.

Detektiven var ju alltjämnt den gamle majoren för "baronessan" och "greven." Han skulle väcka deras misstankar, om han före dem lämnade Lugano. Hans plan var att omedelbart efter "baronessans" och "grevens" avfärd ta en bil, förd av en av de luganochaufförer, som voro i det franska kontraspionagets tjänst, ge order att med högsta fart köra till Come, och i förhoppning om att sockret i reservoaren skulle stoppa "baronessans" auto, invitera det värda paret att stiga upp i hans bil.

Efter en stund kom "baronessans" chaufför tillbaka.

— Tack, min gosse. Här har du lite till.

— Tack, major!

Och så återvände detektiven till hotellet. "Baronessan" och "greven" avreste från Lugano en timme efter lunchen, och en kvart senare var detektiven, fortfarande gammal major med podager, också på väg till Come. Både han och chauffören voro naturligtvis beväpnade. Första milen . . andra milen . . . men ingen Mercedes syntes till . . . hade de kanske farit till Bern? . . . var det där med Come bara ett trick? Detektiven började bli nervös — lurad? Men nej — där uppe på krönet av en backe stod "baronessans" bil. Motorstopp. Mixturen hade verkat! "Baronessan" satt kvar i bilen, men "greven" sprang omkring på landsvägen, fäktade med armarne och sade antagligen många fula ord till chauffören, som förgäves försökte få motorn i gång. Detektivens auto kom med expressfart uppför backen. Av taktiska skäl körde den förbi spionbilen men saktade sedan och körde tillbaka till "olyckplatsen."

— "Förlåt, fru baronessan, att jag inte genast observerade, sade majoren-detektiven, men jag var försjunken i mina tankar . . . den vackra naturen — kanske också en smula hemlängtan . . . hvad står på? Är motorn trött?"

"Baronessan" och "greven" voro hysteriska.

— Vilken otur! Så fatalt! ropade "baronessan." Och vi som äro inbjudna till middag i Come! Fingo telefonbud strax efter lunchen. Man väntar oss. Vi äro redan försenade. Ah, denne chaufför är en idiot!

— Tillåt mig, sade majoren-detektiven, att få erbjuda fru baronessan och herr greven min auto. Jag hade nu inte precis tänkt fara till Come — bara en promenad . . . men varför inte till Come? Jag har aldrig varit där . . . en tripp till Italien med mina vänner från Lugano. Se så! Kom!

"Baronessan" och "greven" växlade en blick, accepterade och satte sig upp i "majorens" bil.

Gränsen passerades . . . man var i Italien, inte mer på neutralt område, i ett med Frankrike allierat land, och vid sextiden körde bilen in i Come.

— Och adressen, fru baronessan?

— Hotel Rialto, via Roma.

Bilen stannade utanför Rialto. "Baronessan" och "greven" tackade majoren-detektiven och gingo en trappa upp till läsesalongen. Detektiven visade portiern sitt poliskort, viskade ett par ord, gick till telefonhytten och ringde upp polisprefekten.

Inom en kvart var hotellet omringat av poliser, och efter ytterligare en kvart voro Irma Staub, von Richber och några andra tyska spioner på väg till ett annat hotell, militärfängelset. Det blev middag! Till denna middag serverades dem en extra rätt — en ståndrätt.

Detektiven återvände till Lugano med kopian av det viktiga dokumentet i fickan och ännu mer: den tyska marchplanen genom Schweiz för en dubbeloffensiv genom Schweiz mot Sydfrankrike och Milano. Och affären var ju inte dyr. Ett pund socker.

NEMO.

HÖGERNS TAKTIK I VALKAMPANJEN ÄR FÖRFELAD

(Forts. fr. sid. 1.)

känner sig förvissad om att lågtariffvännerna där skola erövra en hel del platser från konservativerna.

I Maritimprovinserna tycks också en förändring ha ägt rum och flera sakkännare påstå, att det konservativa partiet här kommer att förlora åtskilliga platser.

I västra Canada har konservativerna ytterst små chanser att behålla de platser, som för närvarande representeras av högermän. Med en solid lågtariffront i Manitoba äro utsikterna för en liberal-progressiv seger i denna provins de allra bästa. Samma förhållande gäller i de övriga prärieprovinserna. I British Columbia däremot tycks konservativerna vara ganska väl befästade o. någon nämnvärd förändring i fråga om denna provins representation i underhuset torde icke vara att förvänta.

Den konservativa taktiken att göra tullskandalen till valfråga har totalt misslyckats, ty folket vet mer än väl, att oegentligheter förekommit inom tulldepartementet sedan federationens första dagar, och att det var den liberala regeringen som tog det första steget till att sätta ett stopp för desamma. Mr. Meighen har till och med från konservativt håll klandrats för hans tillvägagångssätt, och en del konservativa tidningar framhålla, att Meighen icke skulle ha gjort denna sak till valfråga samt att han valt en högst opassande tid för att söka komma till makten.

Ett telegram från Wien den 14 aug. omtalar, att Henry Ford gjort förfrågningar hos regeringen i Belgrad angående uppförandet av en automobilfabrik i Jugo-Slavien.

ÖNSKAS

ett svenskt fruntimmer som hushållerska. Bör helst vara en änka mellan 40 a 50 års åldern som förstår sig på att hantera barn. Barnen äro 4 till antalet från 3 år till 12 år gamla. Intet arbete utom hus, elektriskt ljus och vattenledning i huset. Betalningen är $35 per månad.

N. SWANSON
C. N. R. Section Foreman,
ARMSTRONG, ONT.

BLIV ICKE BLIND!

H. RUFUS ISAACS, D. O.
Ögon-Specialist.
Dufferin—Main, Wpg. Tel.: J6213

Herr Gräddproducent

Vet Ni att mjölkfarmaren i provinsen Manitoba nu har sin egen affär och således står närmare förbrukaren?
Vill Ni själv ha den största delen av förbrukarens dollar?
Om det är så, sänder Ni Eder grädde till vårt bolag, som står under ansvarig och kompetent ledning.

MANITOBA CO-OPERATIVE DAIRIES LTD.
846 Sherbrook St. **Winnipeg, Man.**

Det enda verkligt samarbetande mejeri som gör affärer i Winnipeg.